

[Jens Thoft]

Og når nu ministeren er taget med tang af oppositionen i dette spørgsmål, håber jeg også, at han er villig til at give oppositionen æren, når forslaget er vedtaget. Men jeg ved såmænd godt, hvad der sker til den tid: Så får vi de sædvanlige pressemeddelelser med smøren om, at nu er der tale om en lettelse for skatteyderne, 400.000 slipper for at indlevere skattekort, og ligningsmyndigheden slipper også, og det er klart afbureaukratiserende. For et øjeblik siden fortalte ministeren, at der var alle de dér bureaukratiske problemer, men jeg garanterer, at de er glemt, den dag det er gennemført.

Ministerens siger også, at det ikke kan lade sig gøre at gennemføre det allerede med virkning for 1991-selvangivelsen. Det er altså den, der bliver udsendt i 1992 – hvis man overhovedet nogen sinde får den udsendt, for selvangivelserne til alle landets erhvervsdrivende er jo ikke udsendt endnu. Det er, som om man i Skatteministeriet først opdager, hver eneste gang man kommer til den 1. januar: Uh for søren, der er noget med selvangivelsen, vi må hellere få den trykt, lad os få tegnet en kontrakt med et af trykkerierne. For den er jo ikke udsendt endnu, hr. minister – jamen det er den da ikke.

Nå, men for denne gangs skyld er det jo altså sandt, at det er afbureaukratiserende, det er sandt, at det er en lettelse, og det er sandt, at det betyder et ekstra provenu i statskassen; men derfor burde det også have været gennemført for længst.

Ministerens ved jo godt, at fagbevægelsen har haft indberetningsordningen klar siden 1987. HK og Dansk Metal – for at give eksempler på to ret store fagforeninger – har jo udsendt kontrolmeddelelse til skatteyderne i årevis, fordi man som følge af skattereftaften – som SF ikke har lod eller del i, selv om vi da gerne ville have haft det på dette punkt, det vil jeg skynde mig at sige, for det var da godt nok – regnede med, at indberetningsordningen ville have været gennemført for længst. Edb-systemerne er kørt i skudstilling, og det er bare at trykke på knappen, så får ministeren det.

Ministerens siger: Jamen vi skal også kunne stole på tallene og liruclarum; men der er ingen problemer med det, for fagbevægelsen har jo prøvekørt ordningen, den har som sagt gjort det i 3-4 år. Der er derfor ikke noget i vejen for at vedtage det forslag, som Socialdemokratiet har fremsat.

Det kan godt være, der skal stilles nogle administrative ændringsforslag, men så kan vi tage nogle af ministerens gode ideer og stille dem som ændringsforslag til Socialdemokratiets lovforslag, så det er det, der bliver vedtaget. Men folk her i salen ved jo godt, at dette er en kamp mellem mænd om, hvis forslag det nu er, der skal vedtages. Skal det være Socialdemokratiets forslag, der skal stilles som ændringsforslag til regeringens, så det er regeringen, der kan gå ud og sige, at den har fået forslaget vedtaget, eller skal det være omvendt? Jeg vil gerne sige, at SF er ligeglad, men det bedste forslag af dem, vi har, er det socialdemokratiske.

Til sidst vil jeg godt sige til hr. Svend Aage Jensby, at han har ret i, at det ikke er stort set alle, der snyder, det er kun stort set alle, der har mulighed for det, der gør det; men de gør det desværre også.

Ole Donner (FP):

For nogen tid siden havde jeg lejlighed til at se skatteministerens blive interviewet i fjernsynet. Ministerens blev bl.a. spurgt om det betimelige i at lave et indberetningssystem om fagforeningskontingenter og arbejdsløhedskassekontingenter. Ministerens kom her med en lang, lang række udtalelser, som jeg var 120 pct. enig i.

Ministerens sagde bl.a., at han ikke fandt det betimeligt, for det ville medføre et stort bureaukratisk og administrativt system. Ministerens mente ikke, at der var noget provenu i det. Ministerens sagde flere andre ting, og til sidst sagde han – og det bed jeg meget mærke i – at vi jo ikke skal ind på et samfundssystem, hvor der står en mand med kasket bag enhver havehæk. Jeg var så enig med skatteministerens, at jeg sagde til min kone: Jeg glæder mig til at komme ind og samarbejde med en skatteminister, der har fuldstændig de samme synspunkter som Fremskridtspartiet.

Nu har jeg så forsøgt i Skatteministeriet at få de beregninger, som lå til grund for ministerens udtalelser dengang, fordi jeg simpelt hen syntes, det var så fornuftigt, men jeg har ikke kunnet opspore disse beregninger.

Derfor var det med nogen gru, at jeg så det forslag, der nu ligger på bordet fra ministerens side. Jeg har ledt i bemærkningerne til forslaget for nu at se, hvorfor det pludselig er en så stor fordel at lave disse ændringer. Jeg har kunnet